

Iubirea

Adrian Erbiceanu

Iubirea e ca fata ce sfioasă
În umbră știe pasul să-și rețină,
Imperturbabilă, tendențioasă,
Sub revărsarea nudă de lumină.

Din tainice adâncuri suie pură,
Transfigurare de culori spectrale -
O cupa rece să o duci la gură,
Vibrant urcuși de simțuri ancestrale.

Și-o sorbi adânc, supremă împlinire
A umbrei ce se dăltuie femeie
C-un meșteșug sortit, în tănuire,
Să ardă și perpetuu să scânteie...

Iubirea e ca apa care vine
Cu cât mai multă, cu atât mai iute,
Lăsând în urmă umbre și lumine
De începuturi încă ne-ncepute.

(Din vol. "Confesiuni pentru două generații")